

„ÁT KELL MENNI NÉHA EGY MÁSIK VILÁGBA”

CSÁNYI SÁNDOR

CSÁNYI SÁNDORNAK ELEGE LETT A ROMANTIKUS VÍGJÁTÉKOKBÓL. IZGALMASABBNAK TARTJA SZÍNHÁZI MUNKÁIT, A NYÁRRA TERVEZETT FORGATÁST, AHOL FÉLESZŰ CSIRKETENYÉSZTŐT JÁTSZIK MAJD, MEG AZ ÜGYEKET, AMELYEKNEK – MÁS-MÁS OKBÓL – AZ ÉLÉRE ÁLL.

MOSTANTÓL PÉLDÁUL A GYÓGYULNI ÉS TANULNI VÁGYÓ GYEREKEKET, VAGYIS A MOL ÚJ EURÓPA ALAPÍTVÁNYÁT KÉPVISELI MAJD.

Csányi Sándor alaposan meggondolja, mihez adja a nevét. Pláne az arcát. Meggyőződése, hogy csak akkor szabad valami mellé állni, ha azzal a legteljesebb mértékben tud és akar azonosulni. És innentől kezdve nem az a fontos, hogy őt szeressék, hanem azt az ügyet, amit képvisel.

A másik világ

A színész egyre inkább érzi, hogy a színpad és a filmek által szerzett népszerűségéből időnként ki kell lépni. „Időnként muszáj átmenni egy másik világba, bár ez nem megy mindig könnyen. Mert ha az ember túl sokáig él jó körülmények között, akkor észre sem

veszi, hogy alig kerül kapcsolatba a lelkével. Amikor elvállaltam, hogy jószolgálati nagykövet leszek a MOL Új Európa Alapítványánál, kérdeztem, hogy miért nem kórházi gépek vásárlására fordítják inkább a pénzt, nagy szükség lenne rájuk. Amikor megtudtam, hogy egy gyereket legalább egy órán át kell győzködni, mire rávehető egy MR-vizsgálatra, a bohócoktörök meg játszva húsz perc alatt megoldják ezt, akkor megértettem, hogy miért nem tárgyakra költik a pénzt. Másrészt az Új Európa Alapítvány támogatja a tehetséges, de nehéz körülmények között élő gyerekek tanulmányait, amiről azt gondolom, hogy a lehető legjobb befektetés egy országnak.”

A színész választásai

Ami Csányinak sem rögtön sikerült a Színművészetin, csak negyedszerre. Szóval, ha az alapítvány „reklám-caként” ő kell, hogy legyen a példa, akkor akár kitérésre is buzdíthat. Ezenkívül sugallhat valamiféle mérték-tartást. Minthogy váltig állítja: az állandó chipvézésbe és kólaivásba előbb-utóbb belesatnyul a testünk. És ugyanúgy sorvad el a szellemünk, ha folyton csak a kommerszet fogyasztjuk. „Önmagában persze az elvont művészet sem fogyasztható, engem legalábbis egy idő után untat. Szintén sablonokra épít, mint a romantikus vígjátékok. Ugyanúgy van megvilágítva, lehetőleg minden sötét, a kamera lassan mozog és a szereplőknek

Fotó: Oleg Borisuk; Stílist: Holdampf Linda; Haj: Sári Kata; Ruhák: Heaven, Gant, Dolce & Gabbana, Gold, Pinko, Guess. Külön köszönet a helyszínért a VAM Design Centernek.

a legritkább esetben van humoruk. Ráadásul van benne egyfajta arrogancia a könnyedebb műfajokkal szemben. És azokkal a művészekkel szemben is, akik a könnyű műfajokat művelik. Nincs bajom a tucatszám készülő romantikus vígjátékokkal, de kell melléjük más is. Például nagyon örültem annak, hogy Bálint András rám osztotta a radnóti Naftalinban a 150 kilós, bajuszos, szerencsétlen Szakolczay szerepét. Vagy ott a Főfőnök, amit Anger Zsolt rendezett Lars von Trier filmjéből, abban meg egy rémesen rossz, pökhendi színész szerepét kaptam. A vicc az, hogy amikor rossz színészt játszol, mindig azt hiszed, hogy a kollégákról beszélsz, miközben magadról beszélsz!”

A színházi évad hátralévő része egyébként viszonylag laza lesz Csányi Sándornak, ami azt jelenti, hogy újat nem próbál, "csak" esténként van előadása. Következő nagy feladata egy nyári forgatás lesz. Az első filmes Nyitrai Márton mozijában egy vidéki "mokány csávót", egy csirketenyésztőt játszik. Nagy Zsolt lesz a vezér kétszemélyes bandájukban, mondhatnánk azt is, hogy az "ész", ha nem tudnánk, hogy az agrárthriller főszereplőit teljesen flúgosra írták. Mindenesetre kettejük közül is az idiótább-izgágábat játssza majd Csányi. Az elkövetkező hónapokban, azonkívül, hogy rendesen megtanul angolul, nincs más feladata, mint hogy szállkássá eddze magát.

Vannak ügyek

Az Új Európa Alapítványban egyelőre figyel és tanul. Itt a főszereplők természetesen a gyerekek, és a gyerekekkel foglalkozó orvosok, tanárok, szülők. Az ő éves munkájukat támogatja az alapítvány, hogy terveik, álmaik megvalósulhassanak, vagy kitaró háttér-munkájukhoz anyagi segítséget kapjanak. „Látássérült gyerekek lelkével foglalkozni vagy nehéz anyagi körülmények közt élő tehetséges fiatalok éveken át versenyekre felkészíteni, ezek mind olyan napi küzdelmek, amelyek ritkán kerülnek címlapra, miközben óriási teljesítmény áll mögöttük. Pedig mindannyiunk lelkének kellene a jó ügyek, kellene a támogatások, létkérdés, hogy legyenek ezt célul kitűző alapítványok. Verset mondani vagy épp lovagolni velük számomra egyszerűen jólesik. Minderről beszélni azonban, az inkább itt a „feladat”, kihívás, vagy inkább mondjuk úgy: közös ügyünk kell, hogy legyen. Sok ötletem van, hogyan segíthetem ezt a fajta jószolgálati munkát.” – árulta el Csányi Sándor.

Ilyen, és ehhez hasonló ügyek azok, amelyekkel az embernek előbb-utóbb találkoznia kell. Szó sincs arról, hogy Csányi Sándor a fatalizmusról akart volna meggyőzni, sőt, még a buddhizmust sem ő hozta fel, amit vele kapcsolatban pedig igen gyakran emlegetnek. A keleti filozófiában leginkább az tetszik neki, hogy az az ember alapvető jóságából indul ki. Benne pedig – mint egy rendes művészen –, hatal-

„...elvéallaltam, hogy jószolgálati nagykövet leszek...”

Somlyai Dóra, a MOL kommunikációs igazgatója: „Programjainkhoz olyan együttműködő partnert kerestünk, aki mind személyiségével, mind pedig ötleteivel hozzá tud járulni azok sikeréhez. Csányi Sándor színművész személyében pont ilyen társra talált az alapítvány. Üdvözöljük a fedélzeten!”

mas szeretetehség munkál. Egyszerű családból jött, és nem akar a hirtelen gazdagabb világba csöppent ember tipikus hibájába esni. Próbál inkább minél többet megtartani a múltból, amiben az ő szülei mindig is kiszolgáló személyzet voltak: egyikük szobafestő, másikuk pedig egy szociálisan átlagon felül érzékeny, fiáért aggódó anyuka. Sanyi nagyon távolról idézi fel azt a mélyen bevésődött emléket, amikor az általános

iskolás haverokkal poénkodtak egy hajléktalanon. Jót röhögtek rajta, aztán elrohantak. Érezte persze, hogy ez nem volt vicces, és otthon elmesélte, mi történt. Dicséretet ugyan nem várt, azon viszont meglepődött, hogy az anyukája nem lett dühös. Csak rettentő szomorú. Azt mondta, nem akarja, hogy az ő gyerekéből ilyen érzéketlen ember legyen. Ez a pillanat örökre megmaradt...